

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w K.
przy uczestnictwie D. C. i Skarbu Państwa - Starosty M.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczka postępowania D. C.
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 7 kwietnia 2010 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek pełnomocnika z urzędu M. F. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;**
- 3. nie obciąża uczestnika postępowania D. C. kosztami postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania D. C., reprezentowany w sprawie przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu (k. 186 i 192 akt sprawy), wniósł środek zaskarżenia nazwany „kasacją” od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 7 kwietnia 2010 r. (k. 208 akt sprawy). Jak wynika z treści zarządzenia Sądu Okręgowego z 8 lipca 2010 r. (k. 207 akt sprawy), uczestnika postępowania (jego pełnomocnika) wezwano jedynie „do usunięcia braków skargi kasacyjnej” w postaci nadesłania dwóch odpisów skargi pod rygorem jej odrzucenia.

W „kasacji” uczestnika postępowania wskazano, że zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7 kwietnia 2010 r. narusza art. 233 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 386 k.p.c. i art. 379 pkt 5 k.p.c. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli uznać wniesiony przez skarżącego środek zaskarżenia za skargę kasacyjną w rozumieniu art. 398¹ k.p.c. i n., to należy stwierdzić, że zawiera ona bardzo ogólnie podane uzasadnienie. Wprawdzie wskazano w jej wstępie naruszenie przepisów prawa procesowego (w tym także - przepisów art. 379 pkt 5 k.p.c), jednakże nie sposób stwierdzić, że w drugiej części skargi znalazły się wywody stanowiące jurydycznie odpowiednie uzasadnienie wskazanych podstaw kasacyjnych. Oznacza to, że złożony środek zaskarżenia (skarga kasacyjna) nie zawiera m.in. w ogóle jednego z jej konstrukcyjnych wymogów, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. konieczności przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Jeżeli skarga nie spełnia takiego wymagania, może być odrzucona przez Sąd drugiej instancji lub Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek pełnomocnika uczestnika postępowania o „zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego z urzędu” należało oddalić, ponieważ nie spełnia on

wymogów przewidzianych w § 20 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Nieobciążanie wnioskodawcy kosztami postępowania kasacyjnego znajduje swoje usprawiedliwienie w treści art. 102 k.p.c